

MÉGIS

„Az élet boldogság - ízleld.”

(Teréz anya)

Isten művei csendben születnek

Jézus születésének az idejét a keresztény hagyomány az evangéliumokra alapozva éjszaka ünnepli. Nem történelmi megindoklással teszi ezt, hanem sokkal mélyebb lelki okokból. Az éjszakának sokrétű szimbolikus jelentése van. Az éj szörnyű, félelmetes és sötét. A személytelenség, a bizonytalanság és a titokzatosság ideje. Az éjszakában nem látunk világosan, a dolgokat könnyen összetéveszthetjük. Ezért hangzik el az Újszövetségben a felhívás, hogy a keresztény legyen a világosság fia, aki virrasztással és ébrenléttel kerüli el az éj csapdáit.

Az éjszaka másrészt a csöndnek és a nyugalomnak az ideje. A csönd viszont lényeges része a beszédnek; megelőzi, félbeszakítja és meghosszabbítja azt, a maga módján megvilágítja az Isten és az ember között elindult párbeszédet. Néha sokkal többet mond a szavaknál. A csöndben lehet meghallani Isten szavát és üzenetét. Eljövetele is mindig a csöndben történik. Karácsony éjszakáján is.

Az éjszaka megengedi a dolgok beérését. Az elmélyülésben, a nyugalomban az ember sokkal mélyebbre lát. A lélek végtelen tárgyához fordul. Az ünnep csöndjében az ember szemlélődővé válik, és ebben az állapotban találkozik azokkal a magasabbrendű valóságokkal, amelyeken egész léte nyugszik. Az éjszaka az isteni álmok álmodásának és megvalósulásának az ideje is, mert Isten művei a csendből indulnak el.

ADVENT, VAGY ÚRJÖVET

Az **advent jelentése**: ünnepélyes megérkezés. Az **advent megünneplése** azt jelenti: újból átéljük az Isten eljövetele utáni vágyódást és megtérést, amelyet az esemény előkészít.

Ébredj, ember, mély álmodból!

Az adventi sötétség a hosszú esték és éjszakák talán elálmosítanak bennünket, de Krisztus fényessége, a karácsony felhőtlen öröme és üzenete, amelyet az egyház közvetít, felébresztenek bennünket. Olyanok leszünk, mint akik álmodnak, bár továbbra is éberek maradunk. Olyanok, mint a halottak, de

akik mégis élnek- fogalmazza meg ezt az állapotot Pál apostol. Már belefásultunk a halált és álomszerű kábulatot hozó bűnbe- hiszen az álmot, az alvást a halál testvérének is nevezik- ezért nem tudjuk elhinni, hogy Krisztus megváltó műve élő valóság.

Az advent, az úrjövet azonban nemcsak a bűnbánat, az álomból való ébredés, hanem az öröm, a derűs reménykedés időszaka is, melyet a szabadulás hoz számunkra. Mindezt mégis csak akkor érezhetjük át, tapasztalhatjuk meg igazán, ha megengedjük, hogy Isten kivezessen bennünket a bűn számkivetettségéből.

Advent a vetés idejére is emlékeztet. Jézus szívünk szántóföldjébe hinti tanításának, Igéjének vetőmagját. Nem mindig könnyű engedni megérni bennünk ezt a vetőmagot, és autentikus keresztény életet élni. De az aratás tudata, Krisztus eljövételének reménye biztat bennünket, hogy az advent után biztosan elérkezik a karácsony, a könnyek után az öröm, a halál álma után pedig örök életre ébredünk.

Ám nem elég, hogy a megváltás tudata csak engem töltsön el örömmel. Másoknak is hirdetnem kell Isten megváltó jóságát, másokat is részesítenem kell a megváltott lét örömeiben. A tanúságtétel szorosan hozzátartozik a keresztény élethez. Ha mások is látják, hogy a Krisztushoz tartozás számomra örömet jelent, talán maguk is keresni fogják azt az utat, amely elvezet ehhez az örömhöz, hogy maguk is meríthessenek Isten kegyelmének kiapadhatatlan forrásából. Tanúságtételekre támaszkodva eljuthatnak Isten, és Fia ismeretére.

Ennek különösen alkalmas megnyilvánulása az önzetlen, keresztény szeretetből fakadó jótékonykodás. Az örök élet, az örök boldogság magjának már a jelen földi életünkben ki kell sarjadnia. Csak akkor tudunk örülni annak, hogy köztünk van a szövetség Istene, akkor válhatunk örök országának lakóivá, ha már most hűségesek vagyunk e szövetséghez, ha betartjuk Isten parancsait, Krisztus tanítását, ami ennek a szövetségnek alapja.

ADVENTI KÉSZÜLŐDÉS

Tomka Ferenc

Idén különös fényt ad az adventnek, hogy karácsonykor nyitjuk meg a Krisztus születésének 2000. évfordulójára emlékező Jubileumi Évet. Éreljük magunkban a kérdést: hogyan fogjuk ünnepelni a jubileumi évet - s hogyan kezdjük már most az ünneplést!

I. Mi az advent?

A karácsony előtti, mintegy négy hetes Jézus-váró időszakot nevezzük így (advent=eljövétel). Az advent figyelmeztet, hogy várnunk kell Jézus eljövételét: új életet kell kezdenünk egyrészt a megújulás vágyával, másrészt a szeretet tetteivel.

Adventben az egyház Krisztus három eljövételét ünnepli, éli át:

Emlékezünk egy múltbeli eseményre: a választott nép Messiás várására.

A jelenben mi magunk is várunk, és szeretetünk tetteivel közreműködünk (!), hogy Jézus egyre teljesebben megszülethessen bennünk és közöttünk (legalább két keresztény vagy két családtag között), s ily módon környezetünk számára.

Végezetül várakozunk, hogy amikor Jézus eljön majd a világ végén (s ki tudja, melyik nap következik ez be!), készen találjon minket.

II. Hogyan élhetjük az adventet?

1. Egyéni és közösségi életünkben

Jézus születésének 2000. évfordulójára készülve egy új módon kell felfedeznünk, hogy Jézus él bennünk; s egyre teljesebben szeretne élni bennünk és köztünk. Hogyan tud növekedni (megszületni) bennünk Jézus? Ha törekszünk figyelni jelenlétére: s az ő szemével látni, az ő szavával szólni, az ő Lelkével gondolkodni (örömben és szenvedésben), - Vele egyesülten fordulni embertársaink felé. - Aki így Vele él, az hamar észreveszi, hogy Jézus "növekszik" benne, s megjelenik közöttünk. Különösen figyeljünk arra, hogy megjelenhessen azok között, akik szeretnék vele élni (családtagok, hittanos társak, plébániánk tagjai stb.)

Készítsünk tervet, mit fogunk tenni annak érdekében, hogy Jézus megszülethessen (növekedhessen) bennünk és köztünk. Minden hétre csinálhatunk közös tervet (hittancsoportban, családban). Pl.:

1. hét: "Legyetek éberek, mert nem tudjátok mikor érkezik az Úr". - Mindenért adjak hálát! (reggeli ima: elindulás Jézussal!) - a szeretet szolgálatait (pl. a családban a gyermekek vállalhatnak egy-egy feladatot).

2. hét: "Készítsétek elő az Úr útját!" - Saját lelkem számára: gyónás? - mások számára: a szeretetet (Jézust) adom a munkahelyen/iskolában; odalépek ahhoz, aki megbántott; küldök egy lapot, egy telefonhívást...

3. hét: "Az Úr küldött, hogy örömhírt vigyek..." Legyek az öröm hordozója a plébánián, a hittancsoportban stb. Mindenkiről jót mondok!, az egység örömét viszem oda, ahol egyenetlenséget látok.

4. hét: "Istennél semmi sem lehetetlen". Minden ellenkező látszat ellenére higgyem, hogy Jézus testet tud ölteni bennem, köztünk! Legyek a remény hordozója! Ne engedjek a félelemnek, a bizonytalanságnak, a rossz hangulatnak: Győzzem le jóval a rosszat - magamban, kapcsolataimban!

Egyéb egyéni vagy közösségi elhatározások pl.:

- közös családi, adventi erénygyűjtő lap;
- hajnali szentmise (vagy szentmise, szentséglátogatás);
- lemondás például a TV-ről, számítógépről, az édességekről stb.
- péntekenként kenyér-víz vacsora (s ennek árát felajánljuk szegények javára);
- egy magyar szent példakép választása adventre, vagy egy-egy hétre;
- ki-ki ápolja kapcsolatait a plébánia tagjaival - pl. hittanosokkal stb. - másik napon a rokonokkal vagy a hittól távolabb állókkal...(lehet váltogatva minden napra más személyért élni);

- figyeljünk lakásunk szépségére, hogy Isten Országát tükrözze;
- vegyük észre családtagjainkban ami szép, s este beszéljük meg;
- nézzük át ruháinkat, játékaikat, mit adhatunk oda másoknak, karitásznak.
- Találjuk meg a módját, hogyan fordulhatunk a rászorulóknak, betegek - a "legkisebbek" - felé.

2.Családunkban

Az adventi felkészülés szép eszköze az adventi koszorú és a gyertyagyújtás a családban. A gyertyagyújtás megismétlődhet minden adventi héten (lehetőleg szombaton vagy vasárnap) vagy akár minden este (ahogyan sok keresztény családban szokás).

a) Az adventi koszorú négy gyertyája advent négy vasárnapját jelzi. Advent első vasárnapján az első, lila gyertyát gyújtjuk meg rajta, második vasárnapján a második lilát, majd a harmadikon a rózsaszínűt és a negyediken az utolsó lilát.

b) Az adventi koszorú jelentése:

- A sorban meggyulladó gyertyák növekvő fénye jelzi, hogy karácsonyhoz közeledve múlik a bűn sötétsége és nő a fény. S karácsonykor eljön maga a FÉNY = JÉZUS KRISZTUS. (A kérdés számunkra: vajon szeretetünk tettei által bennünk, köztünk is nő-e a fény, Jézus jelenléte?)
- A fenyő örökzöld levelei emlékeztetnek Jézus halált legyőző örök szeretetére.

c) A gyertyagyújtás családi ünnepe többféle lehet. Megadjuk ennek lehetséges felépítését. (Természetesen a gyermekek korosztályához alkalmazandó!)

Előkészület: Legyen ez igazi ünnep. Rakjunk rendet a szobában és az asztalon, ahová a koszorú kerül. Készítsük elő az imakönyveket az énekléshez és a Szentírást.

"A liturgia"

1. Ének. Például SZVU 2, 4, 9, 11, stb. (SZVU=énekeskönyvünk énekszámát jelzi). Bevezetőben a gyermekekkel néhány szót beszélgetünk az ének mondanivalójáról.

2. Szentírásolvasás. Választhatunk például a következő szakaszokból:

Lk 1,26-38; 1,39-51; 3,1-6; Mt 4,12-17; 5,1-12; Rom 13,11-14; Fil 4,4-7; Iz 2,2-5; 7,14-15; 11,1-5; 35,1-7; 45,5-8; vagy az Ige-liturgia naptár szerint a napi szentírási részből.

3. Beszélgetés. Mi a szentírási szakasz mondanivalója számunkra?

- Mit is jelent az advent a mi életünkben? (vö. a fenti gondolatokat)
- Hogy sikerül élni a közös vagy az egyéni adventi elhatározásokat (gyermekekkel megbeszélhetjük, hogy haladnak az "erénygyűjtő lapokkal").

4. Imádság. Lehetséges imádkozni saját szavakkal, az este gondolataihoz kapcsolódva. (Mindenki mondhat egy kérést, egy köszönetet, amelyre közös

válaszunk lehet pl. Ámen, vagy Köszönjük Urunk, vagy Kérünk Téged, hallgass meg minket. Majd közös Miatyánk vagy Üdvözlégy vagy ének.

Hiába született meg Jézus 2000 éve Betlehemben, ha nem születik meg benned!

Ha sikerül szeretetben növekednünk az advent folyamán, igazi lesz a karácsonyunk:

Jézus megszületik bennünk, közöttünk; és a körülöttünk élők számára is.

KARÁCSONY, URUNK SZÜLETÉSE

Cucckazal

Biztosan többen is ismerik az „Isten ingyér teremtett minket” című könyvet, amely olaszországi hittanos gyermekek különféle témájú dolgozatait tartalmazza. A karácsonnyal több elbeszélés is foglalkozik. Talán a következő a legjellemzőbb a mi ünnep előtti készülődésünkre:

„Mikor jön a karácsony, ahelyett, hogy Jézus születésnapjára gondolnának, a világon mindenki más azzal van elfoglalva, hogy mit egyen, mit igyon és mivel durrogtasson. Espositóéknál az egyik szomszédunknál úgy van, hogy az egyik fiukat tök egyedül küldik iskolába, pedig még csak hat éves, sajnálják a buszpénzt, ünnepek alatt meg kétszáz-vagy négyszázezer lírát dobnak ki petárdára. És szerintem karácsonykor még keresztet se vetnek az asztalnál. Most őket említem, de az én családom is Nem akarták nekem megvenni az Enciklopédiát, és még kiabáltak is velem, amiért elküldtem a megrendelőlapot, karácsonykor meg majd összerogyik a kredenc a cucc alatt.”

Persze, nem csak a Nápoly melletti tízéves gyerek családjában ilyen a helyzet.... Hányan lesznek az idén is, akik úgy telirakják a betlehemi jászolt, hogy sejteni sem lehet, mi mindent rejt a cucckazal. Arról meg ne is beszéljünk, hogy így az isteni Kisdednek már egyáltalán nem marad hely. De azok sem lesznek kevesen, akik nem is fognak megállni a betlehemi jászol előtt, mert nem mond nekik semmit. Lehet, hogy hisznek Napóleon és Julius Caesar történetiségében, de Jézus eljövetele számukra csak hagyomány, egy szép népmese, amely csak a gyerekeket érdekli vagy pedig ürügyül szolgál az ünnepi eszem-iszomhoz.

Számukra Jézus ott alszik a jászolban. Eszük ágában sincs, hogy karjukra vegyék (nehogy véletlenül felébredjen, és rájuk szegezze kérdő tekintetét, mert kényelmetlen dolog szembe nézni az élő Istennel), és arra sem törekszenek, hogy meglássák, valójában mi is rejlik a dolgok mögött.

Ezeket az embereket Pál apostol távollévőknek nevezné. Csak a fogyasztás az ami esetleg felkelti érdeklődésüket. Ilyen távollevő a kapzsi ember, mert egész lényével csak az aranyra vágyik, és azt szeretné, hogy csillogó arany legyen minden tettének a jutalma. Ilyen az is, aki a hatalom és az élvezet mellett döntött. Megállást nem ismer, mert a vágy sohasem teszi elégedetté, éhsége

pedig csillapíthatatlan, s elveszi minden energiáját.

A felületes, a lusta, az önmagával nem foglalkozó ember sem lesz ott a jászolnál, mert a dolog könnyebbik végét választja, és inkább megelégszik a közömbösséggel, mintsem kimozduljon ringató lustaságából. Az ilyenek tulajdonképpen nem is élnek, legfeljebb vegetálnak. Nem értékelik az eseményeket, az élet apró szépségeit, de még a kellemetlenségeket sem. Viszont nagyon gyakran babonásak is: Krisztusban nem hisznek, de a kávézacc véletlen alakzataiból a jövődjükre következtetnek, s az úton ellőttük áthaladó fekete macskában szerencsétlenséget látnak.

Ezek az emberek távol állnak a karácsony lelkiületétől. Az angyalok énekét, amely arra hívja a pásztorokat, hogy legyenek részesei a nagy eseménynek, összekeverik a nyüzsgő, mindent megkaparintani akaró élet zajával. Vajon Jézus érettük is eljött? Igen. Az Istenember nem taszít el ugyan magától senkit sem, de megtestesülése az érdektelenségük, közönyük miatt számukra mintha hiába való volna. A távollévő lehet, hogy néha ellátogat a templomba is. Bizonyára megteszi ezt majd karácsonykor is. Hiszen köztisztelőben álló személynek tartja magát, akinek adnia kell a közvéleményre, még akkor is, ha Istennek nincs mit mondania. Nem érzi szükségét a párbeszédnek. Úgy általában jól viselkedik, betartja a közlekedési szabályokat, nem lop. Miért ne mehetne el néha a templomba is? Legalább nagy ünnepek alkalmával.

Minden gyermek születése ünnep. A rokonság, a barátok örömmel látogatják az újszülöttet. Karácsonykor Jézus, az isteni újszülött vár látogatásunkra. Ne maradjunk távol! Önmagunkat ajándékozzuk, ne mindenféle holmit, cuccokat! Az embernek elsősorban a másik emberre van szüksége. Az emberré lett Istennek is!

Melyik út vezet Betlehembe?

Vajon mi is a karácsony lényege? Egy igen régi, szép legenda szerint, nem csak három keleti bölcs indult el a különös csillag nyomában, hanem egy negyedik is. Jézus csillaga Betlehem felé vezette őket, s már előre örültek a találkozásnak a zsidók újszülött királyával. Útjuk során azonban találkoztak egy magára hagyott, nyomorúságos, beteg szegénnyel. A királyoknak sietős volt a dolguk, a csillag egyre távolodott tőlük, s nem akarták szem elől téveszteni. A negyedik király mégis megállt, lekászálódott a teve hátáról, s megpróbált segíteni a szerencsétlenen. A három bölcs alakja egyre távolodott, s hamarosan eltakarták őket a homokdűnék. A negyediket annyira lekötötte a beteg ember és a segítési szándék, hogy hamarosan meg is feledkezett úti céljáról.

De valami váratlan dolog történt.

Amikor a három bölcs megérkezett Betlehembe, s belépett a barlangba, hogy kifejezzék hódolatukat az újszülött Kisded előtt, legnagyobb meglepetésükre – Mária, József és a pásztorok mellett – ott térdelt már velük a

velük utazó, de a szerencsétlen miatt visszamaradó, negyedik bölcs király. Isten csodálatos módon vezette, hogy a segítségre szoruló beteggel együtt, időben megérkezzen Betlehembe.

Az aki kigondolta és először elmesélte ezt a legendát, nagyon is jól ismerte a karácsony üzenetét. Jézus emberré válása és megszületése a földön a legnagyobb ajándék, amit Isten adhatott az embernek. Ezért a karácsonyt csak ajándékozással lehet méltón megünnepelni. Ha még ilyenkor sem adjuk oda kezünket és szívünket a nálunknál szegényebbeknek, nem törölünk le egyetlen könnyet sem a szomorúak arcáról, nem ünnepelhetjük méltó módon a karácsonyt. Jézus születési barlangját csak akkor találjuk meg, ha meglátjuk az utunkba kerülő emberi szükségét, nyomorúságot, s ha lehajolunk és megpróbáljuk enyhíteni a bajokat. Ez a karácsonyi misztérium keresz-tény üzenete. Ünnepeljünk tehát a negyedik bölcs király módjára, akit Isten a vele való találkozással ajándékozott meg.

ÚJÉV

A Szentcsalád és Mária Istenanyaságának ünnepe

A naptári év végén van Szentcsalád vasárnapja. De a Gyermekek születését nem Mária és József adták Hírül, hanem a Betlehem-környéki pásztorok. A híradás nem csak a rokonság szűk köréhez szólt, mint ez általában szokás, hanem mindenkihez Palesztinában és azon is túl. Jézus már csecsemőkorában, szegényes bölcsőjében sem maradhat egyetlen családe, hanem az egész emberiségé. Így rendelte már az angyali szózat, mely a pásztorokhoz szólt. Ez volt a megalapítása egy új rokonságnak, mely már nem a test és a vér közösségén épül fel.

Lukács evangéliuma szerint a születés utáni nyolcadik napon, újévkor történt a gyermek körülmetélése. A törvény értelmében a körülmetélés avatta Jézust Izrael népének igazi tagjává. E szertartás alkalmával adtak nevet a Gyermekeknek. Nevét már Jóval születése előtt kimondták: Jézus, amelynek jelentése: „Jahve megment”.

Az egyház Ősi hagyományokat újított fel azzal, hogy január 1-jén, az esztendő kapujához Máriát, Jézus anyját állította, hogy mint Gyermekekét, bennünket is vezessen, és az ő közbenjárását kérve elnyerjük Isten áldását a most kezdődő új évünkre.

Az ünnepi elmélkedések a „Szent születésed mily csoda” című könyvből származnak (Agapé, 1999)

Köszöntő

Ez újév reggelén
Minden jót kívánok!
Ahová csak nézel,
Nyíljanak virágok!

Még a hó felett is
Rózsa nyiladozzon,
Dalos madár zengjen
Minden rózsabokron.

Minden szép, minden jó
Legyen mindig bőven,
Szálljon rátok áldás
Az új esztendőben!
(Népköltés)

Naptár

- Dec. 2. Advent 1. Vasárnapja
Iz 2,1-5; Róm 13,11-14; Mt 24,37-44
- Dec. 7. Első péntek
- Dec. 8. Szűz Mária szeplőtelen fogantatása
9:00-11:00 Szentségimádás
19:00 Adventi gyertyagyújtás
- Dec. 9. Advent 2. Vasárnapja
Iz 11,1-10; Róm 15,4-9; Mt 3,1-12
10.00 Taizé-i megbeszélés a mise után!
- Dec. 16. Advent 3. Vasárnapja
Iz. 35,1-6a. 10; Jak 5,7-10; Mt11,2-11
- Dec. 23. Advent 4. Vasárnapja
Iz 7,10-14; Róm 1,1-7; Mt 1,18-24
- Dec 24. Karácsony Vigíliája, Ádám és Éva ünnepe
17:00 Pásztorjáték
24:00 Éjféli mise
- Dec. 25. Karácsony, Jézus Krisztus születése
10:00 Ünnepi mise
11:30 Mise a Máltai Szeretetotthonban.
- Dec. 26. Szt. István vértanú ünnepe
9:00 Mise
- Dec. 28. Taizé-i fiatalok fogadása.

- Dec. 29. 08:30 Taizé-i imaóra és kiscsoportos beszélgetés.
19:00 mise.
- Dec. 30. Szent család vasárnapja.
Sir 3,2-6.12-14; Kol 3,12-21; Máté 2,13-15.19-23
Taizé-i kiscsoportos beszélgetés.
- Dec. 31. 08:30 Taizé-i imaóra és kiscsoportos beszélgetés.
18:00 Év végi hálaadás.
23:00 Virrasztás a békéért, utána „népek ünnepe”.
- Jan. 1. Újév, Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe.
10:00 Mise.
17:00 Mise a Máltai Szeretotthonban.

Hírek

Miserend:

vasárnap 9 órakor a templomban

szombaton 17 órakor a Máltai Szeretotthonban (elővételezett)

hétköznap: kedden és pénteken 18 órakor a templomban

elsőpénteken 19 órakor a templomban

Szentségimádás:

Minden hónap második szombatján 9-11 óra között - az épülő templomért is.

Plébániai fogadóórák:

Kedden, csütörtökön, pénteken 9-13 óráig és 16-17.30 óráig az atya mindenkit szívesen fogad. 13-16 óra között az iroda zárva tart.

Reggel 6-kor van rorate Budakeszin minden nap Ádventben.

Rejtvény

Előző havi rejtvény megfejtése:

Beküldők: Schumicky Erzsébet.
Horváth család, akik az előző hónapban is helyes megfejtést küldtek be, de sajnos a felsorolásból kimaradtak. Ezúton is elnézést kérünk, és gratulálunk nekik!

Taizé

„Az év végén, Európa minden országából fiatalok ezrei érkeznek majd Budapestre, hogy részt vegyenek azon az európai találkozón, amely az idei állomása lesz a Taizéi (ejtsd: tézei) Közösség által több, mint 20 évvel ezelőtt elindított „Bizalom zarándokútjának a földön”. A helyi egyházközösségekkel közösen szervezett találkozó szeretné megvalósítani az egész emberiséggel együtt vándorló Egyház példázatát, az Egyházét, amely befogad és meghallgat.

Az egyházközösségekben és a családokban megvalósuló vendéglátás kézzelfogható módon segít fölfedezni azt, hogy lehetséges a bizalom és a béke építése nagyon különböző emberek között.”

A taize-mozgalmat egy egyszerű világi ember, Roger Schütz alapította. Nem pápai küldetés, vagy valami földöntúli látomás alapján. Egyszerűen egy belső küldetést érzett az ökomené elősegítésére. Ma már társai is vannak. A katolikus egyház szerzeteseihez hasonlóan élnek. Őt magát protestánsnak keresztelték, de ő maga egy egyházat lát maga előtt, és annak megvalósulásán fáradozik. Nem csinál mást, mint maga köré gyűjti a fiatalokat és együtt imádkozik és énekel velük. Hihetetlen hatással van a fiatalságra és nagyon sokakat állított a keresztény élet útjára, arra az útra, ami az igazi emberi értékek keresésére és megtalálására segíti őket. Szerte Európában tart nemzetközi összejöveteleket, amelyekre általában a protestáns fiatalok is szívesen eljönnek. Isten küldöttének érzi mindaz, aki hallgatja, olyan Keresztelő Szent János félének.

Azt gondolom, hogy igazi keresztényként cselekszik mindaz, aki e nemzetközi találkozókon vendéglátóként segíti a most imádságos összejövetelben Európa minden részéből összejövő fiatalokat.

Zsolnay Béla
apátplébános

Mi is az a Remete-szurdok?

Sok anyuka és apuka kérdezte ezt tőlem egy kicsit aggódva, de izgalommal, amikor a második családi kirándulás szervezésébe fogtam. Aggódva, mert az első alkalommal talán kicsit hosszú volt a túra (Pátyról Nagykovácsiba, majd onnan egy kis buszos segítséggel Budakeszire), de mégis érdeklődve, mert talán pozitív élményként maradt meg bennük az októberi erdő-mező emléke.

Könnyítésként autóval érkeztünk a szurdok bejáratához, majd a megszámlálhatatlan gyermek valósággal eltűnt az erdőben. Nem volt azonban nehéz utolérni őket, mert az erdei út egy kőbánya udvarára vezetett, ahol remek ásványokat (baritot és kalcitot) lehetett gyűjteni. Egymást biztatva kapaszkodtunk fel a bányaudvar peremére, ahonnan a vártnál szerencsésebben - bokaficam nélkül - lejutottunk a szurdok aljára. Az Ördögárok száraz medrén könnyűszerrel átkelve a Remete-barlanghoz mentünk, ahol megtudtuk, hogy az őskortól a középkorig tartó rétegsort tártak fel itt a régészek, amely a Budapesti Történelmi Múzeum kiállításán meg is található. (Talán a télen azt is megnézzük.) Persze a barlangba az ember csak akkor húzódott be, ha más hajléka nem akadt és így van ez sajnos most is. Odahagyva a hajléktalan-tanyát, tovább kapaszkodtunk a hegyre fel, újabb barlangot keresve. A Remete-Felső-barlang valamikor kincset rejtett, talán jobban megmaradt azonban a gyermekek emlékezetében az a sziklamászógyakorlat, amit mellette tartottunk. Nem kellett már sokat felfelé izzadni, amikor elértük a hegytetőt, s azon tovább ballagva egy kis uzsonnázásra alkalmas területet. Jól esett a napsütés, szép volt a kilátás, de a gyerekeket az hozta igazán izgalomba, amikor kiderült: éppen a Hétlyuk-zsomboly mellé telepedtünk le! Volt olyan is közöttük, akinek két látogatás sem volt elég a zsomboly alján, biztosan sokan elmennének közülük egy igazi barlangba is! Bár közkívánatra a hegyről lefelé az utat követtük, néha azért a gatyafékre is szükség volt, hogy baj nélkül visszaérjünk a szurdok bejáratához.

Minden évben felkeresem ezt a vadregényes helyet, ezt a hétvégi telkek és lakóparkok közé szorult darabka természetet, hogy lássam, megvan-e még. Mert itt elűzhetjük a restséget, gazdagíthatjuk lelkünket és figyelhetünk egy kicsit egymásra is.

CZZ

AZ ÖNELEGÜLT TEKNŐSBÉKA

Mindenki tudja, hogy a nyuszi elvesztette a futóversenyt a teknősbékával szemben, mivel olyan magabiztos volt, hogy verseny közben ledőlt kicsit szunyókálni. De ez réges-rég volt. A nyuszi levonta a vereségéből a tanulságot, szerény lett. Minden nap edzett, és csakhamar igazán kiváló hosszútávfutó vált belőle.

A tenősbékának viszont fejébe szállt a véletlen siker. Szinte az eszébe se jutott, mire való a négy lába. Nem trenírozott, hogy fokozza gyorsaságát,

viszont állandóan viselte nyakában a győzelmi érmét, és egyre dicsekedett. Egy nap meghallotta, miként magasztalják a többiek a nyuszi fürgeségét. A teknősbékát elfogta az irigység, úgy döntött, most ő hívja ki versenyre a nyulat. Meghívta az erdő valamennyi madarát és állatát, hadd tudja meg a világ, hogy ő, a teknősbéka, kiérdemli a legfürgebb állatnak járó elismerést.

A versenyre derűs reggelen került sor. A teknősbéka rögtön a start után lemaradt, s a távolság a nyuszi meg közte egyre nőtt, majd a nyuszi teljesen eltűnt a láthatár szélén. A nézők aggodalommal figyelték a teknősbékát. Néhányan nógatták: gyorsabban, gyorsabban. A teknősbéka szép nyugodtan bandukolt előre. Lassan felkapaszkodott a hegyre, majd megállt, hogy kifújja magát.

A türelmetlen varjú ettől ideges lett, s azt károgtá:

- Gyorrrrsabban, gyorrrrsabban! Ne toporrogj!

A teknősbéka sziklaszilárdan bízott tapasztalatában és előre látásában. Emelt fővel kiáltotta a varjúnak:

- Nyugalom, barátom! Tudod, hol van most a nyuszi? Heverészik és szunyókál valahol. Hahaha... Majd meglátod, hogy a győzelmet csakis az állhatatos és higgadt teknőc vívhatja ki!

Ám a nyuszi ezúttal nem heveredett le szunyókálni, hanem nyílegyenesen rohant a cél felé. A teknős hirtelen meghallotta a távolból az üdvívalgást. Megértette, hogy a nyuszi megnyerte a versenyt. Szégyellte már az önteltségét, s mivel félt, hogy a nézők kikacagják, odacammogott a kis patakhoz, s belemerült a vízbe.

Azóta rejtőznek nappal a teknősbékák a vízben, és csak éjszaka merészkednek ki a partra, hogy friss levegőt szívjanak.

IDŐ

Legyen időd a munkára - ez a siker ára.

Legyen időd a játéokra - ez az örök ifjúság titka.

Legyen időd a nevetésre - ez a Lélek muzsikája.

Legyen időd a gondolkodásra - ez az erő forrása.

Legyen időd az olvasásra - ez a bölcsesség alapja.

Legyen időd, hogy kedves légy - ez a boldogsághoz vezető út.

Legyen időd az álmodozásra - kocsidat majd egy csillaghoz vezeti.

Legyen időd, hogy körülnézz - túl rövid a nap ahhoz, hogy önző légy.

Legyen időd, hogy szeress és Téged is szeressenek - ez isteni kiváltság.

(Régi ír áldás)

A szerkesztéshez és kiadványunk tartalmassá tételéhez minden segítséget és ötletet szívesen fogadunk: a Schönstatti Családmozgalom pátyi családjai közül a Karvázy, Reményi és Schumicky család.

A szerkesztőség kijelölt táborhelye:

Karvázy, Széchenyi u. 6., 343-912